

ივერიის

გაზეთის ღირს

წელი	წელი	წელი	წელი
12	10	6	6
11	9 50	5	5 50
10	8 75	4	4 75
9	8	3	3 50
8	7 25	2	2 75
7	6 50	1	1 50

ცალკე ნომერი — ერთი შაურია

გაზეთის დასაგებად და გრძელ განცხადებათა დასაგებად უნდა მიმართოს: თეოდოს რედაქციას ვიკიში, ვაჟა-ფშაველას ქუჩა, ა. ვაჩაგავის ძეგლის პირდაპირ, აბ. გრუზინსკის სახლში. წერა-კითხვის განხორციელებას საზოგადოების განცხადებების სახელმძღვანელო განყოფილების სახელმძღვანელო განყოფილებაში უნდა მიმართოს. ფასი განცხადებისა: ჩვეულებრივი სტრუქტურა გამოცემა.

1877—1890 **საბოლოო აკრძალვა და სალიტერატურო გაზეთი** 1877—1890

ამ ნომერში რვა გვერდი

გ. მარამა ზაქარაძის ასული და მართა დავითის ასული ერის-თავის სოხოვერ ნათესავთა და ნაცნობთა, მოპრანდენე შაბათს, 17 ნოემბერს, დღოს 10 საათზე, კალაუბნის ეკლესიაში, სადაც გადანიშნული იქნება ორმოცის წირვა და პანაშვილი განსვენებულისათვის. დავით გიორგის ძის ერისთავის სულის მოსახსენებლად.

(2—1)

ქართული თეატრი
სამშაბათს, 13 ნოემბერს
ქართლის თეატრის არტისტებისგან
წარმოდგენილი იქნება:

I
ხათაბაღი
კომედია 4 მოქმ. და 6 სურათად
თხზ. გ. ნ. ხუნდუკიანი.

მოთამაშენი: ქ. ნ. გაბუნია-დგარ-ღვასა, საფარავის, ტრადიციული, ტა-ტაშვილის: ბ. ნ. ხაშიძე, გუგუნიანი, სვიამიანი, თამაშაშვილი და სხვ.

ანტრეპიტები: ორგესტრი, ბ. სტუ-პელის ორგანოებით, დასრულებს ახალ პიესებს.

ადგილებს ფასი ჩვეულებრივია
დასწრები 8 საათზე

ახალი ამბავი

* * * კვირას, 11 ნოემბერს, იყო არ-ჩეხანი მერვე რიგის კომანდო. არ-ჩეხი იქმნენ: დოქტორი ორბელი, ინჟინერი იარაღი, ადვოკატი ევან-გულიანი, ცხლანდელი ქალაქის თავი ბატონი, ვამეც სახელმწიფო ბანკის განყოფილების კაპიტანი, ინჟინერი

ფრიდონი, ინჟინერი კარაპეტოვი, დოქტორი გლავაცო, დოქტორი მ-ლინიანი, დოქტორი ბაბოვი, მომარ-გებელი მოსამართლე ზუბალოვი, ე-პარა დავიდი, რედატორი ანაბ-განქის* ოთხსანი, აგრონომი ვერ-მიშვი, ვამეც საურთიერო ნდობის სახლავად. ადვოკატი, დირექტორი საკომერციო ბანკისა შაჰუდავაი,

ფელეტონი
ხალხური ლექსები
(კახეთში შეკრებილი თ. რაზ-ლის მიერ)

თარიზან, შენა ენახსა
ტიგო უდგია მხსლისაო,
რაც იმას ღიფო მოუღვა
ნახევარია სხვისაო.

იადონი ვარდა ჰყვარობს,
და ბულბული აესაგანსა...
ნეტავ როგორ შეყვრება
კი ქალი აესა ქმარისა?

თრიალეთს ოქროს ლოგინო,
შეგ საწინი დანი წყანაო,
არ ვიცი, როგორს შეყვარდე,
სამხივ ერთმანერთს ჰგვანაო.

გუშინ ვაქა, შენმა ფერმა,
ჩინი ეზო გადმოლანა;
ტნათა ეცვა თეთრი ჩაზა,
ქული მოყვარულიანა;
ნეტამც აქეთ არ გევილო—
გული დამიდარლიანა.

ქალ, გუშინ გუშინ წინადა
დღეა რას გესარჩლოდა?
—დავარგე ოქროს საყურად,
მცემდა და მემართლებოდა!

ნეტაუ, ქალი ლამაზო,
წელში ხარ ლაქარტანო,
წუხელის შენმა საყურად
მაკია, მაქანკალაო.

წუხელისა, სიხარული,
მთავარ გორთან მისულყო.
ერთი ენამ საყურად
ლამე ჩემთან მოსულყო.

ვეხვი და ვესურვილე,—
ადაგ, ისეც წახსულიყო.

მინდობის მაშვენივლო,
მწელო, ირემო, გერანო,
ქალო, შენს თავსა მწამებენ,
ფეცეც და არა მჯერანო.

ბულბულმა სთქვა: გამკვირდა,
მე რომ შაში წიქვილა,
გამლანდა და გამართია,
ძლიერ ავად მემეციადა.

მანუქანთ ქარწილი ქნეს,
ათამაშეს კატებიო;
ხელი მკრეს და გამოამადეს:
„აქ რას დაიკავებო“.

მთაზე ურემბე ბუღბენ,
იქ იყეთვე ბინასა...
თუ ჩემი ღიფი არა ჰქრია!—
სტუმარი რაღა ბღუნანასა?

ჩინაქანთ ქარწილი ქნეს,
დაკლეს ბატი გულიაო;
ჰატარასლი ათამაშეს,
მეტად დანადგულიაო.

თოფმა სთქვა: „ჩემსა ბატრონსა
ჩემს უყეთესი რა ჰქონდა:—
ზედ მესხა ერესლის ჩაზახი,
ოქრო უბებიო“¹⁾ დამკონდა;
ჩემი ნახოტი ნადირი
ყვასა და ყორანს ვამკონდა:
ერთი ისეთი თხა მოვიკალ,
შვიდი მტაველი რა ჰქონდა.

ყალიონის მოწევა
არა აქეს რა ბოლის მტეი...
არც არა მკანკალასა აქეს

დოქტორი ვერმიშვი, მომრიგებელი მოსამართლე ზუბალოვი ნ. დ. მედ-ველი (ვაშეც ტყეთა კაცისაში), დოქტორი შაჰარონიანი, ვაჭარი ფრიდონი, ცხენის რკინის გზის პ-ტრონი ყორანოვი, ტყუების პატრო-ნი ანანოვი და კაცისის გზათა უფ-როსი სტატკოვსკი. კანდიდატებად დარჩნენ კოლუმბანსკი და ყითამაზოვი. კენჭი იყარა სულ 82 კაცმა.

* * * დღეს მესუთ დღეა, რაც რუ-სეთის ფოსტა არ მოსულა და ამის გამო ვახუშტის და წერილები აღარ მოარს. 11 ნოემბერს, კვირას, გზა, როგორც იყო, გაუშვენიდა და გუშინ 12 ნო-ემბერს, საღამოზე მოვიღონდნენ პოსტას. მთავრ ამჟამად კარგი დარი დღეა.

* * * ახალი ოპერა იპოლიტო-იე-ნოვისა „პარა“ წარმოდგენილი იქ-ნება პარასკევს, 16 ნოემბერს, სა-ხელთა თეატრში. ხელს 14 ნოემ-ბერს ამავე თეატრში წარმოდგენილი იქნება „ქარმინი“ და ტრადიციული როლის შესარჩევს ახლად მოწეუ-ლი მოღერალი რუბინატო.

* * * წელს, 9 ოქტომბერს, სოფელ ნიკიტაში, რომელიც ყოფილია, ქა-

ლაქ იალტის ახლო, სამმართველო სამმართველო ბაღოსთანა და ღიფის მოვილადაყენების სკოლაში მოყარეს თავი რუსეთის სხვა-და-სხვა უცხოელმა მოსოვლად-ათმა ყმაწვილმა. ამთ შო-რის იყო სვიმონ ზურაძე (გურული) ს. წინამძღვრითა-ქარის სამმართვე-სკოლიდამ გაგზავნილი. ზურაძემ წესს დაასრულა სწავლა ამ სკოლაში. ნი-კიტის სამმართველო სკოლაში იყო მარ-ტო ცხრა თვისუფალი ალავი. ყმაწ-ვილები გამოსკადეს იმ პირობითი, რომ ენც კარგად იქმნებოდა მამა-დებულო, ის უნდა მიეღოთ. ვგზამე-ნი ზურაძემ ყველა საგანში დაიჭი-რა და შერიცხა შავირად სამმე-რავლო სკოლისა. ცხლა ექმნებთან იქ სამმართველო ს. წინამძღვრითა-ქარის სკოლიდამ ოთხი შავირადი: ნიკო-ლოზ ანდრონიკი (ს. ოფიოდამ, კახეთიდან), გიორგი ნახუტაშვილი (საშიდამ, ტფილისის მაზრისა) თეო-დორე მდგენელი (გურული) და სვიმონ ზურაძე (გურული). ზურაძე-სი ვაჟეა სკოლიდამ მასწავლებელი არხიპოვ ტყემალაძე, რომელიც ნი-კიტის სკოლაში დარჩება სავარჯიშოდ ბაღოსთანა და ღიფის მოვლა-და-ყენებაში და თელავ-ყურაც ეჭირება

დღედაღს ამოუფარო
ბოსტანში ბოლოკეთითა.

აგერ მთაზე ვაიხნედე,
გამომყურებს ვმამკება;
იმათ გაგადარებს ჩემ ტყავი,
იმ ჩემგან გასაწყვეტება.

ყუარაზსა სიწილითა
ყანა დღემ შეგინაო.
ლამაზ ქალსა ძუძუები
გულზე დაუფრიაო.

ქალო, ასეთი თეთრი ხარ,
როგორც საუფარო კირიო.
მამაგონდები ხიზარში,
წამოგადლები და ეტრიაო.

სხვისა მოჯამავირობას
აღივლოდ იტყვის ენაო.
დილიდამ საღამომდინი
არ მქონდა მოსიგნებაო;
დილით ძროხაში გამაზანეს,
საღამოს ღორისკენაო;
თან მწეურები გამაზანეს:
იქ ინალივ შენაო,
—თუ კურდელი დივირო,
ხორცი ჩვენ, ტყავი შენაო
და თუ მელა დივირო,
ტყავი ჩვენ, ხორცი შენაო.

ყველა ხილი აყუადებდ,
შენ რას შერები წიფელიაო?..
ერთი კიდევ შემომხედელ,
ჩემო ლოცვა წითლაო!

წყალში ფეხი ჩამივარდა
წინდანი, ქალიზანი...
მე ისეთი ქალი მიყვარს,
წითელ კახა, ქამრანი.

გამიღებდა გამოსახლდი,
მე ვარ კინკაძე ბერია.

თვის შავირადებდ-ანდრონიკი (მელი), ნახუტაშვილი და მეგრული (მელი), როგორც მზარუნელის სკოლისა აც-ნდობს, კარგად სწავლობენ, წლები-წლებს ეწევიან გამოცემა საგანში ნინიანი ზუთ-ხეთი მიკლითა, და სა-მავალითადაც უჭირავთ თეო.

* * * გუდაუთი (აფხაზეთი): ჩვენმა მიუწეულმა ქვეყანამ, ცოტა არ იყოს, მდიერი იცის ციხე-სტყელება. ის წყალი, რომელიც შენაში ჩამოუღის ჩვენს დაბას, ზღვის პირას გუბდება, შმარდება და სწამლავს ჰავის. მერე ვაი იმას, ვესაღ ციხეა ვაჟევა შე-ნადგომამდე: ჩაიცილება და იმის მო-შარება აღარას გზით აღარ მოხერ-ხდება ხოლმე. ამსობაში ჩვენს ზედ-ზედ აქ არც მკურნალი გუდაუთი და არც აფთიაქი გვებადა. მკურნალი თუგინ-და სიხშირედ უნდა დიხარა და სულ ცოტა 50 მან. უნდა გილო მის მო-სახელად. ქურდალა-აფხაზეთისა-ც-კი ვაგევირება ამავე და მეორე ციხე-სტყელებსათვის კიდევ ის ჩავაგვი-და. აი სია აქ ჩაღერების ავკალიზისა სულ ამ ცოტა ხანში: 20 სექტემბერს გაუტყეს სახლი ზურბ ზარბეგისა და მოჰპარეს 100 მ. ნიფელულობა და

თორმეტი მფრა მტყვარი მყე,
თან მათი მთა და ეგლია;
თორმეტი კედა ძალი მყე,
არსად გაუშვა მგელია;
თორმეტულელა ხარი მყე,
სუ წინ და უკან ჰრელია;
თორმეტი ნიშა ფური მყეს,
ერთს დალას დასაწეულია,
თორმეტი ნიშა კვიცი მყეს,
სუ ერთად გასახლდია;
თორმეტი პატარალი მყეს,
სულ აკან დასაწეულია.
ზღვაში გოდარი ჩვეგვე
თვეების დასაწეულია.
ოარი გოდარი თეთრი მაქეს,
სუ უხალთული ჰრელია.
თამარ დღეფულე მწეწე,
მკვლით ვარ მასპინძელია.

მთაფრის სხესა ვაცესა
ხობობს უგებლი მასესა.
ლამაში შამომივლოდა,
თურემ ის მიწლის მახესა.
ლამაში, ნუ ჰშლი მახესა,
თორა შავიშლი სხესა.

ბატონმა ვენახი მომცა,
ახალი ახაშენია...
შეგ ვადაცე მარანი,
მოვარევი საწახელია.
ჩემი ძმა მეუბნებოდა:
„ღიფო მოგევა ბეგიაო!“
მე ჩემს ძმას ვეუბნებოდი:
„გაგვევა ძველის-ძველია“.
შემოგვიყვია მელია,
ყორამი, თავის ფრია;
კაპა და კაპა ვენახი,
ავადებინა ხელია.
შევედ და ჩემს ძმას უთხარი,—
ჯობ წამამილო ხელია:
რატო თოფი იქ არა მაქ,
ის ოხრად დასაჩრვინა!
ჩემმა ძმამ კრეკი მასწავლა.

¹⁾ კონტაბი. ²⁾ მთის სახელია.

ავეჯი. ქურღა-კი ჯერაც აღმოჩენილი არ არის. 22 ოქტომბერს გაუარს კოსტა გავაზეს გაუტეხეს ღუქანი და გაიტანეს ფულად 120 მან. 31 ოქტომბერს გასტეხეს აქუერი ეკლესია მღვთისმშობლისა და გაიტანეს 20 მან. ფულად. ამავე დღეს გაუტეხეს აქუერის ეკლესია ზანგა ზოტარისა ღუქანი და მოპარეს ფული და საქონელი 600 მანათისა. პირუტყვის საქონლის ქურღობა ხომ მრავალია და მრავალი. გავეჩვენებ ილაჯი და სწორედ ამავე მეთი ზღარ შეგვიძლიან. იმედი გვაქვს, რომ მთავრობა დავეხმარება და გვიშეღობს როგორც.

* * * ცხანდავს: 27 ღვინობისთვის საფულად ბევრადამ მოღვნი ცხენით სოფელ ერკენთში სტამბოლოლი ბერიქმთ ბერი (იგროლიკანი). უცხად ცხენი ზად დასჯანება და მხედრობ ზედ მიიღეს ცხენი. ბერმა იქვე სული განუტევა. განსვენებული სულ ყმაწვილი კაცი იყო, ესე 24 წლისა და აქ წმ. ჯერის მონასტრის მამულეს განაგებდა.

* * * თელავიდან სწერენ ვაზ. „НОВОСТИ“-ს, რომ 5 ნოემბერს კომისია დათავადიერა სახელისწულო მამულეებს ტახტთაში. ჯერ ერახები სულ 700 დიუარიამდე გაშენებული. ამითში ახლად გაშენებული 500 დიუარიამდე. უნდა ვამდებს კიდევ იმდენი, რომ ათასი დიუარი იყოს. ტყეები-ში უცხელი უყვე ჩაქრა, რადგან 6 ნოემბერადამ წვიმები დაიწყო აქეთთა.

* * * ნუხიდან სწერენ ვაზ. „НОВОСТИ“-ს, რომ ამ დღეებში აქ მოკლად

მეჭარბა ეპკური არუთინოვი ნიკა-ქრის შესახებ ჩამოყარდნის რაოდეს უსიამოვნების გამოვო.

* * * ახალ-ბანაზეთიდან სწერენ იმავე ვაზებს, რომ აქ ძალიან ვახშირად და ქურღობა. ცეცხლის წყაღებებში მოღაში შემოღისო. ცეცხლის უქიდებენ უფრო ითივებსო.

* * * 11 ამ თოვლის პოლიციის მესამე ნაწილი გამოტანს შეუღლებულ ბაქარას ასევე გვიანგისის, რომელიც ბარათის მესამე ქუჩაზე სტაროს, გორის მარჯვენა მხარეს მდებარეობს გორის გარეუბანში მოპარა 30 მ. ღორბული ვიწროს ჩანა. ქურდი პო. დღეიან სწავრა. ნაწილები უკვე გაუფლანდადდა შავი-ბაილი მისცეს.

* * * 11 ნოემბერს, საღამოს ცნა სააზრე, კაოლოვია ქუჩაზე, ტანადივის სახლში ტანადივის მცხოვრებელს ევლოკა დუბოლინსის სადგური გუბრეს და მოპარეს ოქროს ქანისხაფი, ოქროსავე საშაფური მუწევი და პეჭელი, ღირებული სულ 25 მანათად. იოლის პეჭელი, რომელსაც აწერია „შ. შ. შ. თებერვალი“, ღირებული 10 მან. და სხვა ნივთიულება, სულ 70 მან. ღირებული. პატრონმა უკვე ტფილისის მცხოვრებელს კონსტანტინე ბუბინოვს გამოცხადა, რომელიც ამავე თვეში არს.

* * * 11 ამ თოვლის, ნაშეღვლის 2 საათზე, ავთაქის ვიწრო ქუჩაზე მონაწივის დუქანში შედგა საშაფური საშაფურიდან გომოსელი უცხოისი ფორსოლი ალექსი გომოსელი მოკლად, წაუტეხეს რუქის ქანსანის მუხის მხარე ზედაპირსა და უნდა დადინო დავიწრა, მაგრამ მალე მიუხედიდნენ იქ შეიღებ და გააფლანდად.

* * * ამავე დღეზე ნაშეღვლის ოთხ საათზე მსტაროს ქუჩაზე აწაწერი ეგვიპტე მღვდელ-შანსაროვი შეცდა ახს. გიორგი ივანოვს და რაოდენ წინაზედ, ავირეს ერთმანის

და პოლის ივანოვს სცემს კაცე შანსაროვს.

* * * 10 ნოემბერს მეთუ პოლიციის ნაწილი გამოტანს საშაფური ტანადივის-ისა მონაწივის გამოცხად, რომ ამ ოთხის დღის წინად ჩემი მოსახსურე განგეს მცხოვრებელი იახია უსუფ-ოღლი წვიდა სალად და მას აქეთა ღარა სწავრა.

კრუსეთი

ამ რამდენი ამე ნის წინად ასტარანში მივიდა იქაური მსტარები ასალ-განსა სომეხი. და თან ერთი ღამეში და მოხდნილი, ესე 17 წლის ახალ-განსა ქალად მივიყენა. დარჩეს ერთად ცხოვრება, მაგრამ მათს ბედნიერებას მალე მოეღო ბოლო. ქალის დიდ-ღვდა და ჩამოვიდა ასტარანში და თავის შვილ-შვილის ძებნას შეუდგა. შვიტყო თუ არა, სადაც სტარარბენდნ შეუყვარებულნი, მაშინვე მიუტოვდა და ქალის მოპაცელებს ერთი ყოვად დაეწრა. ვეტი უმაღლიანდებოდა ქალს არ ანებებდა, მაგრამ დიდ-ღვდად ბოლიის ახმარებთ თვეში გაიტანა. გამაქრებად შემეღვი აღ-მოაჩინა: 5. ნოქალე ყოფილა ერთი ეპკურთან ნიერი-ნიეგოროვში, მოუპარავს 100 თუმანი თავის ბატონისათვის და აქ ქალად მი წაუტია. პატრონს შეტყუია და მანინე დართობინა. დარჩენილა ბანი. უდავლი-ლოდ და აქეთ-იქით დაუწყო ხეტიალი. ამ დროს გასწონობა ამ ახალ-განსა ქალსა და რაკი გვირანად შედგენული ყოფილა, უფიქრინა, მიდი ჩამოვიდა და დართობინა, ფულ-მი

ბი იზონენ, რომ აქედან გვიმარნეო და ჯერაი დაეწყოთათა. ამ მოტყუებით 300 თუმანი უფიდა ხელში და ქალი ასტარანში წამოუყენა. დიდ-ღვდა სთხოვდა, ფული დაეგებრუნეო, მაგრამ არამ მითხე სასიძო ამის პასუხად ის უთხრა, ფული-კი სულ დენარჯე და თუ გნებავს თქვენი შვილი-შვილზე ჯვარს დაეწყო, თუ ერთი ასიოდე თუმანს მომიტრებთო, დიდ-ღვდამ ყველაფერი დაწერილებით შეიტყო, რა შვილიც არის. და პირდაპირ უთხრა, ქალი-კი, წაეღ და ღი თან წაყვიანა.

— ტრამპში ერთ გვირ უცნაური გაიძეერები აღმოჩენილი, რომლებსაც პოლიციის მოხელეების მუნდირები აუციით და ისე დაიარებინა სადღე-ლოდ. აი ერთი აწაწერი ამავე: ვი-და გლობი თ. ბრაკი ჩამოსაღლა ტრამპში და რაოდეს საქმის გაკეთება ნილომბის სახამაირლოში. შემხვედრია ერთი მუნდირიანი კაცი და უთქმას, ერთი თუმანი მომეცე და მე გვიკეთებ საქმესო. არაოდეს ფული გამოტრთმე-ნია და ის იყო პირებდა თურმე თხოვ-ნის დასწრა, წამოსაღვამი ერთი პო-ლიციელი და უთქმას: „სწორედ შენ მინდოდი დამეკრე და ძლიეს არ ჩამოგდე ზღვიო“. წაუღლია პოლიციის ხელი ამ ქუჩის „პოლიციის-თის“ და პოლიციამი წაუყენია გლეხ-ვიკრ დახვეულა, ეს რამაშაიოა სულ-გე-კი, როცა პატარა გონზე მო-შეუდდა, პოლიციამ გაქეულა, თუ-მანი არ დამეკარგოსო. მისულა პო-ლიციაში, მაგრამ რა დავიკარგავს, რის ცემე, არც „აბლაკატი“ ვინმე

ყოფილა იქ და არც ის ბატონი პო-ლიციელი.

წერილი ამაგია

ქალაქ ბოსტონის თითქმის ყოველს უბანში ქუჩის პირად ბოქობა დადგმული და ზედ შედგია აწერა: ეამაოადეთ ამ მატრეტანსა ერთი ნიეადა და ცხენს დაგვიტრო, * როცა მსუდარა გამოატე-ვა ცხენადგან და ფულს აგაგებს, ამ დროს შეტრად ბოქობანს ორი რკი-ნის სედა გამოათეო და ცხენს ად-ვირს შეტრს. ცეცა წავა ასაშეებს, რაც უნდა და როცა მოარუნებდა და ცხენს წაყვანს ბოქობანს, რომ ნიეადგა კაცე უნდა ჩაგდოს მატრეტანსა, რომ რბანის სელებს ადგინა ცაუშეო. — „Petit Journal“-ში სწერა, რომ პარტიის მე-18 და მე-19 უბანს აუგებულა რწილა დაეცა აკაოსტოს და სეკეტიანის თთქმი და, დაეცა თურან ოქტომბერი, მაშინვე სულ ერთიან გას-წედა ეს ონაწარა და მატრეტანსა წაყვანა. — კამანტონში თთფის წამლის ქა-რსანს აყუთება, თთფისაგ მთლად განს-დგურდა და 50 სხვა სხვადა დასწრა, რომელსაგ მუხა სახსი სესტარებად. კესის სადგამად ყწო თთფის წამლა და ქნდა სადგამებსა მათერ უბნებო ორო მოქაბად არს, ისე ძირანად ამოკლავს თთფის წამლს, რანაინს გარქოო სხვა სხვადაგანს ნაკერს კრსის მანძი-სე სულ ერთიან მიაწერ-მოაწერა. სა-კვერგლი ას იყო, რომ საყვადოთი ერთის კაცის მეტე არაინს მოპყვარა აყუთებას დროს, დაწკრიდგა კაცე მსუდარა ერთიან. აყუთებას მიუხეა ვერ არ ივანს.

გოდორ შამბია ყურია... დაეღერ შახავალ კარგში, შიგ ჩაუციდე ბურია; იქა მაქ ჩემი მავარი, ქალაქში გამართულია. გაეარდა ჩემი მავარი, გაავადინა ყურია; ავაგა, ძალოო მურია, საღ მივაქ ჩემი ბურია!

ფი, სესიავ, სესიავ, შენ წამიყვანე ტყეშია, ნადირის ქებას მომიყევა თეთრობიანა ეელშია; შენ მაღლა-მაღლა წამოხეულ, მე—ამ სქელ ლანქებშია; წამოწოლილა გრუზუნა, ეშვები დაუღუსია; შეეტეღო, წამომიფინდა, კულაია და მრეშია; თათი ფეხზე შევიყენე, ვერ მომიგდია კეცისა; გაუბეღე თოფმა იელა, გაუმეჭე ვეია გვერლი; გაუქე და ზედ დაეწე, ებაში ამოვად ხელია; ერთი იმანეც ამოქრა ამ სისქე ბარსიყეშია. სისხლი ღვართა მივარდა, ჩაიღა დაჭირღეშია; აღმართი ამოვიარე, ერთი არ დაეინენეშია; წაყედი და შინ მივედი, ერთი იქ დამიკენესია. „ჟიმიე, ღედაე, წელია!“ ნუ გეშინიან, სუსიავ, მონადირისა წესია. შესისთანა მონადირე ტახს ბეერი გაუსრესია.

ფოსტადე წყალში ჩაუქნა: ჩაყრა რკინის უღლი, გაჭკრა, რუსეთს გაუქნა. წყალი და ღვარი აღიღა, ღელეები ღვარა დასრა. ასა-ოარის თათარი ერთს ღელეში ჩაიბარა... ოთხს მღვდელ და პარასკევსა იყო მაშინ მკლბთ მარხვა ორ ახალ ცხეთი იყო, სამ ახალ დიდი ძროხა. ღწევა ყმაილეების კალო, ოროკელია შემოსება. ცოდვის კითხვაც მაშინ იყო. დადამ შეილი ვერა ნახა!

იო, ჩემო იო, შენი რა წამიღო, შენი კოცა და კუტალი ცოცხ წყაროს დამიღვიაო. სახლი ცივი წყლით მამირწყე, ზედ ვარდი გამომლიაო, დილით ავღვდები მზიანსა, ზეც-ზე ჩაეცები ნიეას; შიგ გულში ჩაეკიანები ჯერი გაუშლულსა ისა.

წითელი ვაშლი, შენ გესტრი, მგეო, შენ ჩამოყარდები. ლამაზო ქალი, შენ გეტრე, მგეო შენ გამოპკარდები.

არ მგეონა, მოკვედებოღ მეგობრისა ლალატია, დილით ყურძენს დაკრეფავდო, მოკატომედი კლათითო.

არცა მცხელი, არცა მცივა, არც მწყურია არცა მშვიდი, მხოლოდ შენმა სიყვარულმა უღრო-უღროდ გამაძლია.

ზომალდში ჩაეჯე, ზღას გაველ, ფანგის ქვეყნებე ენებე; სუ დაეიერ ხმელეთი, ვერ ენებ შენი სხეო.

ღამათროს შენმა ღვინობა, გამაძლოს შენმა ბურმაო. სამოათეში მისიეს სულა, შენის დედამის სულმაო.

ღმერთი შენ როგორ წაგადნეს, შენის დედამის შეუსალო; კაცი რო გეჩუბებოდეს, სიტლი მოგდის პარსაო.

სიდღრმა წველა დამსხა, თითმა არ მიყე კოეზობა... ჩემთან არ გამოვადგება მშ შენი ფილოზოზობა.

როსტომ სტევა, სიბერკაითა სიტყვა საბჭელოდ გაქრდა. კურტანს აქელმეს ჩამოკერი, ცხრა აღლსა მიწას სხვას ჰქრდა. ამას ვინ გაუფიქრებდა, თუ რუსის ხმალიც ვაჭკრდა.

სასახლე ორამაქსა ნათალი წმინდა ზიაო; შიგ ამოსულდა ვარდები, გარს ახვევია იაო; შენს დედამასამც დახვედნა სამოთხის კარი ღიაო.

გელანაშვილი გიორგი სარკალი მწყემსებისაო, მოკვამ-გირებს არიგებს, როგორც დედ-მამა შეილსაო... შავიკო მოკვამ-გირემ, ფიცი ქნა მიუღუთათო; გეუშინ რა ღორბენო მი ყევი, ნეაღი ენაზე მტრისაო; ურჯულთ თათი ვესროლე,

მოვარტეი ძმულს პირსაო. —ვერ გისტრობა კარგათა, ეი შენს გიორგისა; მგ თათის ამავე ვიცი, სადაც მოაბამს პირსაო, არ დაეყენებს ფეხზეც, ფეცტად დარტყამს ძირსაო. ბაჭებო! ღორი ავიაროთ, სხვა გარს მიუღვეთ ძირსაო. ეს მექეული გიორგი, ნატეში სალის კლდისაო, დაედა და ჰლესავს ხანჯალსა, ტურფად მოუწყოას პარსაო. —გისარჯენით, ბიჭებო, ეისი ხანჯალი სჭრესაო. სამი ურჯულთ ზეღლი, გიორგის დაწვესაო, მოამიღე გიორგი, ღვეი მივიღო ძირსაო, დაქც და დაქცა ხანჯალი, შაშვიეთი აღებს პირსაო. გაისარჯენით, ბიჭებო, —ეისი ხანჯალი სჭრისაო; ჩემი ხანჯალი მეგონა, შენი-კი უფრო ჰჭრისაო, ფულად ნარევი კრინა, ტარი კამეჩი რქისაო.

კავა და კავა ღვეები, როგორც ტარტები ხისაო, ავითი დატრიალდნა, როგორც ბორბალი წყლისაო.

ღვეებმა რო დამიბერეს, მაგრა შემკრეს, ვაშკო! ავით ციხეში ჩამავდეს. მზე არსათი მავდა მეო. იქ რო ქალი შემოვიდა, ღმერთო, მიე დიდი დღეო! გასატარ გამომატარა ზოგან ტუმო, ზოგან ტყეო... ყველა დაწყეო ჩხნადა!

„ღწეო, გვეგებრა ტყეო!“ სანამ ღვეები გაიგებს, სამშვიდობოს გველ მეო. სამშვიდობოს ქორწილია, ვიკოთხ და შევიდი მეო. ბოლოში რო ალაგი ქრეს. თავში წამოგვეკეი მეო, ყანწით ღვეო მოამწოვდეს, თასით ჩამოვართვი მეო. დღეუ კარში ვამოვიდა, დეღუფალი დამჩრა მეო. ერთი იმასაც ვეკოცე, სიაგეკეე შაპრა მეო.

შამყულანთ გიორგი ვარ, საქართველომ თვალი ჩინი. ზამთრი დაეწევიო ღორები, განახულებლი გეჩინი. შამყულანთ გიორგი, ხალც გროლო მემწეონის, იქ დაეწევი და დეიბინი, საით თათი გავარდნა, ხელი იქით გავიშვიო. თუ მთელი არ მოვიტანე, ფე მხეა არც-კი ვეიღვინი. შინ რო სტუმარი მგლომდა, პირი არც-კი შვირცხენი.

ამბრის ყამპარა, ამირან, კილო არ ციო ომისა; შევით ჩას ერჩი სპილასა, ქვეით დაუშვი რბილოსა, ჩარლანს ფეხები შეკრე, მაშინვე მიამწეონსა).

—უფრე ქალსა კამარსა, კურა ორბო მასასა... რისთვის გავზარდა დედა რისთვის გეუბნა ნანაო! —ამირანმა ხელი მაქრა, ცხრა მთა ვადამატარაო.

*) ცალიერი მხნობილი.

